

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์	โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ กับการประคับประคองทางสังคม: กรณีศึกษาเด็กเร่ร่อน	
ผู้เขียน	นายวิวัฒน์ วัฒนานนท์กุล	
ปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สังคมศาสตร์สุขภาพ)	
คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	อาจารย์ ดร.มาลี สิทธิเกรียงไกร	อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เทพินทร์ พัชรานุรักษ์	อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

งานวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นการศึกษาถึงเรื่องราวชีวิตของเด็กเร่ร่อนในย่านท่าแพภายใต้การประคับประคองทางสังคมซ้ำซ้อน (double stigma) โดยมีวัตถุประสงค์คือ ต้องการศึกษถึงการมีชีวิตของเด็กเร่ร่อนที่ป่วยหรือเคยป่วยจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ภายใต้การถูกประคับประคองทางสังคมซ้ำซ้อนและต้องการศึกษาถึงการแสวงหาการรักษาพยาบาลของเด็กเร่ร่อนที่ติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โดยใช้เวลาเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนกรกฎาคม – ตุลาคม พ.ศ. 2553 เป็นระยะเวลา 4 เดือน บริเวณลานประตูท่าแพและหลังไนท์บাজার ใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพ การสัมภาษณ์แบบลึก และการสังเกตการณ์

จากการศึกษาพบว่า สังคมมีแนวโน้มที่จะประคับประคองเด็กเร่ร่อนว่าเป็นเด็กเกเร เด็กคิดยาเด็กที่ก่อปัญหาให้แก่สังคม ส่งผลให้พวกเขาถูกปฏิเสธการรับเข้าทำงาน ประกอบกับเด็กเร่ร่อนบางคนไม่มีหลักฐานแสดงตนหรือที่เรียกว่าเด็กไร้สัญชาติทำให้ขาดโอกาสในการศึกษา สถานการณ์เหล่านี้ยิ่งทำให้พวกเขาไม่สามารถหางานทำได้ จำเป็นต้องเข้าสู่การขอทานและการขายบริการทางเพศหรือที่เรียกกันว่า “หาแขก” การหาเงินเลี้ยงชีพลักษณะนี้ทำให้เด็กเร่ร่อนกลายเป็นคนแปลกแยกจากสังคม และนำไปสู่การเสี่ยงต่อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

การศึกษานี้ได้เลือกศึกษาเด็กเร่ร่อนที่ป่วยจากโรคหนองในเพื่อทำความเข้าใจกับการประคับประคองซ้ำซ้อนและการปรับตัวของเด็กเร่ร่อน ซึ่งพบว่า การป่วยด้วยโรคหนองในนั้นมาจากการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ป้องกัน โดยการประคับประคองนั้นมาจากเพื่อนที่เป็นสมาชิกในกลุ่มเด็กเร่ร่อนมากกว่าจากสังคม เนื่องจากโรคหนองในไม่มีอาการผิดปกติที่แสดงออกทางร่างกายอย่างเปิดเผย เช่นกรณีผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยเอชไอวี ซึ่งการประคับประคองภายในกลุ่มนั้นเป็นการล้อเลียน หรือใช้คำพูดทำให้ผู้ป่วยเกิดความอับอาย จึงทำให้ผู้ป่วยพยายามปกปิดความเจ็บป่วยจากโรคหนองในและไม่กล้าขอคำปรึกษาจากใคร ซึ่งมีผลต่อการแสวงหาการรักษาของพวกเขาที่จะไม่ไปพบแพทย์ แต่

ใช้วิธีการชื้อยาเกิน หรือทนอาการปวด การขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องต่อโรคหนองใน ทำให้
เด็กเรื้อรังต้องเผชิญกับอาการเชื้อดื้อยา

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Thesis Title	Sexual Transmitted Diseases and Stigmatization: A Case Study of Street Children	
Author	Mister Wittawat Wattananonkul	
Degree	Master of Arts (Health Social Sciences)	
Thesis Advisory Committee	Assistant Professor Dr. Malee Sitthikriengkrai	Advisor
	Lecturer Dr. Thapin Phatcharanuruk	Co-advisor

Abstract

This thesis was a study on the life stories or case studies of street children around Tha Pae who suffer a double stigma from society. The objectives of the study were to study the life of street children who are infected or had once become infected with sexually transmitted diseases and the double stigmatization and to study their health seeking. Data collection was conducted from July – October 2010 (four months) around Tha Pae Gate and behind the Night Bazaar. It was a qualitative research based on in-depth interviews and observation.

The study revealed that society tends to stigmatize street children as mischief makers, drug addicts and children who create problems to society. As a result, they are rejected from employment. Some of them have no identity documents and are classified as lacking nationality, which deprives them for educational opportunities. The situation made them jobless and forced them to make a living by begging and offering sex services. This means of making a living has alienated them from society and led them to the risk of being infected with sexually transmitted disease.

The study was conducted by selecting street children who were at risk from syphilis in order to understand the double stigmatization and adaptation of street children. It was found that the illness and infection were caused by unsafe sex and the stigmatization came from their friends who were also street children more than from society in general since syphilis usually did not show obvious physical signs of the disease, as in the case of HIV infection. The stigmatization among street children groups was expressed by teasing or verbal expression causing the victims to feel shame and to try to hide their infection of syphilis and become afraid to seek advice from

others. This affected their health seeking or seeing doctors and they opted for buying medicine themselves or suffering the pain as well as lacking the knowledge or understanding about syphilis, so with the infection, they ended up resisting the medicine.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved